

[Lange.]

gang imod, og man gennemførte i Stedet for den Ordning, der er gældende i Øjeblikket.

Jeg er med Hensyn til Bestemmelserne i § 1 om, at man nu paa ny kan vælge, hvilken Beregningsmaade man vil benytte, ikke ganske klar over, om det kun gælder paa den Maade, at de, der hidtil har valgt den faste Renteberegning, nu kan gaa over til den konjunkturbestemte Rente, eller om ogsaa det modsatte kan finde Sted. Jeg synes ikke, Bestemmelserne her er saa klare, at det helt fremgaar af dem, hvad Meningen er. Jeg vil dog nærmest tro, at det er Meningen, at man kun kan vælge at gaa fra den faste Rente over til den konjunkturbestemte Rente.

Det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jensen-Aale) anbefalede saa stærkt, at man skulde gaa fra den faste Rente til den konjunkturbestemte Rente. Jeg vil nu anse det for farligt i den nuværende Situation at raade Folk. Der er jo intet i Vejen for, at den, som hidtil har haft den faste Rente og i den Periode, der er forløbet, har haft Tab deraf, meget vel, hvis han nu valgte en ny Fremgangsmaade, vilde kunne komme i den Situation, at han ogsaa blev daarligt stillet ved i den kommende Tid at have den konjunkturbestemte Rente. Jeg tror, man skal overlade til hver enkelt selv at træffe Bestemmelse om, hvilket Beregningsgrundlag han vil have.

Den Bestemmelse, der nu gennemføres, opfatter jeg som Udtryk for en Erkendelse af, at den hidtidige Fremgangsmaade ikke har været den rigtige. Derved giver man paa en Maade det konservative Parti Ret i, at den Bestemmelse, man i sin Tid traf, ikke var helt tilfredsstillende. Men dette, at man nu vil bruge Landbrugets Forrentningsprocent, saaledes som den udregnes af Landøkonomisk Driftsbureau, behøver lige saa lidt som den Fremgangsmaade, man hidtil har benyttet, at komme til at virke retfærdigt i alle Forhold. Der er intet som helst i Vejen for — det er noget, der tit sker —, at Forrentningsprocenten bliver meget forskellig i de forskellige Dele af Landet. Ikke mindst spiller Høstens Størrelse en afgørende Rolle for Forrentningsprocenten, og det kan udmærket godt ske, at der bliver en stor Høst paa Øerne og en lille Høst i Jylland eller omvendt. En Forhøjelse af Forrentningsprocenten for hele Landet kan derfor godt falde sammen med ringere Vilkaar for Landbruget i enkelte Landsdele. Mine Partifæller har med Henblik herpaa i det andet høje Ting stillet

Ændringsforslag om, at de Forrentningsprocenter, der beregnes for de enkelte Omraader, ogsaa skulde danne Grundlaget for Statshusmændenes Rentebetaling i disse Omraader. Dette Ændringsforslag blev ikke vedtaget i Folketinget, og det vilde vel sagtens ikke gaa anderledes her, men dette vil for os være afgørende for vor endelige Stilling til Lovforslaget.

Martin Sørensen (Peterslund): Det havde været ønskeligt, om der i Gælds-saneringsloven var blevet indført Ændringer, som havde udvidet dens Rammer, men i sikker Forventning om, at den Landbo-reform, som nu er ude i Landbrugsorganisationerne til Udtalelse, vil blive gennemført i næste Rigsdagssamling, maa vi være tilfredse med, at Saneringsloven kun bliver forlænget fra 1. April 1938 til 1. April 1939, og at det Tidspunkt, da en Ejendom skal være overtaget, for at dens Ejer kan faa Saneringslaan, ændres fra 1. Oktober 1935 til 1. Oktober 1936.

Idet jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Landsting, skal jeg takke den højtærede Landbrugsminister for den Ændring, der er indføjjet til Fortolkning af Henvisningen til Tvangsakkordloven af 14. April 1905. Herefter vil en hel Række Landmænd, som ikke tidligere har kunnet komme ind under Saneringslovens Bestemmelser, kunne komme med. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Oluf Johansen: Idet jeg takker den højtærede Landbrugsminister for det Lovforslag, han her har fremsat, vil jeg udtale mit Partis Tilslutning til dets hurtige Gennemførelse i det høje Ting. Det er vel sjældent, et Lovforslag kommer til Rigsdagen med større Støtte fra de forskellige Dele af Landbobefolkningen end det foreliggende Lovforslag. Ikke blot er Tanken om en Ændring af den bestaaende Lov blevet rejst fra Statshusmændenes Side, men denne Tanke har faaet Tilslutning og Støtte fra De samvirkende danske Husmandsforeninger, og i den Skrivelse, det samlede danske Landbrugs Representation har tilstillet den højtærede Landbrugsminister angaaende Gældsspørgsmaalet, har man gjort opmærksom paa, at man ønskede Spørgsmaalet om Statshusmændenes Rentebetaling ordnet allerede i denne Rigsdagssamling.

Det foreliggende Lovforslag betegner i Virkeligheden et Forsøg paa at skabe et solidt og bærende Grundlag for Udstyknings frem i Tiden. Det er nu engang